

Історія Валентини Криворотько, учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2024 року, номінація «Майстриня своєї справи»

Валентина Криворотько народилася в Слов'янську і мріяла про енергетику з юних років. Закінчивши Слов'янський енергобудівний технікум у 1984 році, вона почала працювати електриком, але в 90-х роках пішла в бізнес та не задалось. Втім, її мрія повернутися до енергетики здійснилася у 2013 році, коли Валентину запросили в компанію ДТЕК. Спочатку на посаду електрика, а згодом майстра. Вона знову змогла виконувати улюблену роботу.

Весна і літо 2014 року стали важким випробуванням для Слов'янська, але Валентина залишилася на своєму місці, підтримуючи колег і містян своєю стійкістю. Вона зізнається, що важко було не боятися, коли обстріли стали частиною буднів. Залишити роботу вона не могла: у її рідному місті залишалося багато людей, і саме від роботи енергетиків залежали світло і тепло в їхніх оселях.

Коли через обстріли покинули підстанцію, Валентина повернулася через півтора місяці, і разом із колегами знову запустила обладнання. Вона пам'ятає, як раділа звукам потужного гудіння трансформаторів та тріску високовольтних проводів. Це було як відновлення звичного життя, як символ, що навіть у найтемніші часи енергетики готові нести світло.

У 2022 році, коли почалося повномасштабне вторгнення, Валентина знову не виїхала. Працюючи у бронежилетах та касках, вони підтримували роботу підстанції та забезпечували безперебійне електропостачання населених пунктів. Вночі поверталися на підстанцію, аби виконувати перемикання за необхідності. Валентина турбувалася про безпеку колег, особисто організовувала технічне обслуговування і ремонти, а також контролювала дотримання вимог охорони праці.

У свої 59 років Валентина Криворотько дуже активна. Творча за характером, вона завжди знаходить сили і час на те, щоб підтримати колектив і близьких. Під час війни вона писала пісні про енергетику, переробляла відомі композиції, аби надихати колег. Разом із командою вони співали в найважчі дні, коли навколо було тільки невідомість і страх. Її слова: «Нехай співають птахи, цвітуть дерева, і ми пліч-о-пліч працюватимемо тут» стали для колег символом стійкості й надії.

Її життя пов'язане з творчістю. Менша дочка займається вокалом і грає на фортепіано, старша захоплюється танцями. Валентина пишається їхніми досягненнями і надихається від них, що дозволяє їй переживати важкі будні.

Валентина Криворотько – це справжній приклад жінки Донеччини, яка, незважаючи на випробування, залишається на рідній землі, підтримує тих, хто поруч і надихає своєю стійкістю. Незважаючи на все пережите, вона навчилася ще більше дорожити роботою, адже завдяки її знанням, досвіду і навичкам у будинках жителів Слов'янська є світло й тепло. Енергетика для неї - не просто професія, а життєве покликання, яке вона несе крізь роки, навіть у «сірій зоні» війни.